

Corona ervaring en herstel

Hoe het met mij van corona naar een plots herstel ging met behulp van een geneesmiddel, Ivermectine

In maart 2020 sloeg het toe, Corona. Zowel mijn man als ik (beide 55 jaar), beide sportief en een gezonde levensstijl, kregen het. Hij gelukkig wat korter, maar met veel vermoeidheid en hoofdpijn en 2 maanden onderweg en ik met benauwdheid, vermoeidheid en slecht kunnen lopen zo'n 9 maanden.

Het was een angstige periode. Ook omdat ik geen corona had volgens het ziekenhuis (woonachtig in een frans departement waar het niet zo veel voorkomt) omdat er niets werd aangetroffen in het bloed. Ik was gezond volgens alle waarden. Het werd afgedaan als ware ik door de media besmet en daardoor psychisch ziek.

Het advies van mijn huisarts was neem een paracetamol en hou je rustig en daar moest ik het mee doen. De paracetamol heb ik niet genomen. Wel de rust. Maar voelde daarin geen vooruitgang. En dan eindelijk voel je een verbetering, je wordt blij en denkt hersteld te zijn! Helaas wordt deze na een dag weer genadeloos teniet gedaan. En volgt er weer een bank periode = liggen. En zo ging het constant 9 maanden lang.

Gelukkig kreeg ik steeds iets meer energie en kon ik vanuit de ligpositie ook achter de pc kruipen om meer info opzoeken. Ik zocht naar een klankbord, iemand die serieus meer afweet van mensen die een virus oplopen en kennis van zaken heeft. Googelend op Corona en Herstel kwam ik op Idelette Nutma haar site terecht. (www.sepsis-en-daarna.nl). Als ervaringsdeskundige begeleidt zij mensen zeer laagdrempelig in hun herstelproces en beschikt over gedegen informatie.

Ik zocht meteen contact met haar. En wat een genot om eindelijk met iemand te kunnen praten die weet waar je het over hebt en het snapt.

Zo kwam op een gegeven moment het medicijn op tafel wat misschien zou kunnen helpen bij het herstel. Natuurlijk geloof je dat niet, was mijn eerste reactie. Maar eerst meer info verkrijgen over dit middel. Zo wees ze mij op de persconferentie op de site van www.flccc.net en de site www.zenodo.org/record/4058613.

Ik heb deze meermaals bekeken en kreeg er tranen van in mijn ogen. Waarom? Omdat ik voel wat het is om dit te hebben, wat je doormaakt en dat er een heel simpel middel is dat zou kunnen werken.

Waarom is de overheid zo negatief als het daadwerkelijk helpt? Het heeft de Nobelprijs gewonnen en bestaat al lang, de bijwerkingen zijn bekend. Dus waarom die terughoudendheid van de overheid?

Na goed beraad heb ik me voorgenomen het middel te gaan gebruiken. Want dit leven zo bood me ook geen perspectief: moe, lamleidend en niets meer kunnen doen.

Bij de huisarts kreeg ik het middel sceptisch voorgeschreven. Maar het was mijn keus en het is tenslotte mijn lichaam en mijn leven.

De dosis die ik heb gehanteerd is 12 mg op de eerste dag en 12 mg op de 3e dag. Zoals op eerder genoemde sites valt te lezen. Al tijdens de eerste inname op dag 1 voelde ik een verbetering. De vermoeidheid ging naar de achtergrond, zo bijzonder. En na de derde dag was ik genezen, zo voelde het.

Ik was zo van mijn stuk gebracht door dit gebeuren dat ik eerst moest verwerken of het daadwerkelijk zo was. De terugslagen stonden tenslotte in mijn geheugen gegrift. Maar ik kon weer wandelen met de hond! Dat was voorheen niet mogelijk.

Ivermectine, op dag 1 en dag 3 12 mg innemen. Daarna niets meer.

Wel was het even schrikken als ik naar het toilet ging. De ontlasting was van kleur veranderd. Normaal donker bruin, nu een gele mosterd kleur. Toevalligerwijs had ik ook bloed laten prikken op de 6e dag na de medicatie. De leverwaarden waren verhoogd. Ik voelde me verder goed en had hier geen last van. Misschien iets wat gevoeliger, maar niet veel bijzonders.

Ondertussen zorgde ik wel goed voor de lever, gezond eten met biologische groenten om de lever zoveel mogelijk te ontlasten en natuurlijk geen alcohol, maar dat nam ik al nooit. Maar wel drinken over de gehele dag, slappe thee of water.

Na 14 dagen kwam de bruine ontlasting weer op gang. Na een maand is er weer bloed geprikt en de leverwaarden waren weer gedaald.

Mij is het t zeker waard geweest om het medicijn, Ivermectine, te gebruiken. Ik heb geen terugslag gehad na het innemen van Ivermectine.

Een kleine aantekening: wel is het oppassen dat je niet te snel begint na je herstel met wat je voorheen deed.. dat deed ik dus wel en begon weer met sporten en te veel te wandelen, met als gevolg veel spierpijn.

Een bekend iemand zou zeggen, een beetje dom he.

Ik hoop echt dat met mijn verhaal er meer mensen uit dit diepe dal getrokken worden. Want het kan dus wel.

Nog steeds ben ik blij dat ik hulp heb gezocht en heb gevonden in de persoon van Idelette, die mij op dit middel wees.

Let wel, ik ben degene geweest die besloten heeft om Ivermectine te gebruiken.

En wees ook bedacht dat als je vraagt om dit recept bij de huisarts er wat verweer zou kunnen komen omdat dit middel jammer genoeg (nog) niet zo bekend is. Ik hoop dan ook dat dit snel zal veranderen.

Liefs en sterkte van Mitzy